

БОСНА И ХЕРЦЕГОВИНА
РЕПУБЛИКА СРПСКА
ВРХОВНИ СУД РЕПУБЛИКЕ СРПСКЕ
Број: 85 0 Пр 052275 17 Пжпж
Бања Лука, 05.7.2017. године

Врховни суд Републике Српске у вијећу састављеном од судија Обрена Бужанина, као предсједника вијећа, др Вељка Икановића и Весне Антонић, као чланова вијећа, уз судјеловање записничара Софије Рибих, у прекршајном предмету против окривљеног Ж.Л., због прекршаја из члана 7. Закона о јавном реду и миру Републике Српске, одлучујући о жалби његовог браниоца изјављеној против рјешења Окружног суда у Добоју број 85 0 Пр 052275 17 Пжпр од 08.6.2017. године, у сједници вијећа одржаној дана 05.7.2017. године, донио је

Р Ј Е Ш Е Њ Е

Одбија се, као неоснована, жалба браниоца окривљеног Ж.Л. и потврђује рјешење Окружног суда у Добоју број 85 0 Пр 052275 17 Пжпр од 08.6.2017. године.

О б р а з л о ж е њ е

Другостепеним рјешењем Окружног суда у Добоју број 85 0 Пр 052275 17 Пжпр од 08.6.2017. године, у поступку по жалби на рјешење Основног суда у Добоју број 85 0 Пр 052275 17 Пр 2 од 29.3.2017. године, оглашен је одговорним окривљени Ж.Л., због прекршаја из члана 7. Закона о јавном реду и миру Републике Српске, кажњен новчаном казном у износу од 100,00 КМ и обавезан на плаћање паушала.

Против овог рјешења жалбу је благовремено је изјаво његов бранилац Ц.С., адвокат из Д., због битне повреде поступка, непотпуно утврђеног чињеничног стања и погрешне примјене материјалног права, са приједлогом да се жалба уважи, побијано рјешење преиначи и окривљени ослободи од одговорности.

Подносилац захтјева је у одговору на жалбу предложио да се жалба одбије и побијано рјешење потврди.

Овај суд је побијано рјешење испитао у смислу одредбе члана 213. Закона о прекршајима Републике Српске (у даљем тексту: ЗОП РС) и одлучио као у изреци из следећих разлога:

Супротно наводима жалбе другостепени суд је правилно утврдио све одлучне чињенице које се тичу критичног догађаја. До правилног и потпуног чињеничног супстрата суд је дошао правилно се ослањајући на исказ непосредно саслушаног свједока Б.К., који је на начин како то захтијевају правила процесног закона повезао са доказима које је прихватио из првостепеног поступка. Овако оцијењени докази не остављају мјеста сумњи у

правилност и потпуност утврђених одлучних чињеница из којих произилазе битна обиљежја прекршаја за које је окривљени оглашен одговорним и кажњен новчаном казном. Ови докази нису цијењени селективно, нити су занемарени докази који иду у прилог одбрани окривљеног, како то жалба наводи. За одбијене доказе суд је дао разлоге (види страну 9. пресуде, као и наводе одбране окривљеног страна 7.). Напротив, суд је цијенио и образложио оне доказе којима утврђује одлучне чињенице, а тим доказима жалбени приговори не могу да одузму снагу коју им побијано рјешење даје. Жалба се непотребно бави критиком првостепеног рјешења и доказа које је првостепени суд одбио да изведе или је, по ставу жалбе био дужан да цијени, јер то рјешење више не егзистира пошто је предмет испитивања по жалби донесено другостепено рјешење. Све разлоге које о томе даје побијано рјешење прихвата и овај суд и на њих упућује жалиоца.

Правилно је другостепени суд оцијенио као незаконито прибављен доказ и одбио приједлог одбране да се на претресу изведе доказ увидом у садржину ЦД (видео записа), јер није прибављен по законом прописаном поступку. Осим тога и сама одбрана је у ранијем току првостепеног поступка приговарала законитости овог доказа, па се разлози који су дати у побијаном рјешењу у потпуности прихватају као ваљани и на њих упућује и жалилац.

Што се тиче приговора које жалба упућује одлуци суда о изузећу поступајућег судије и свих судија суда и пропусти да се одлучи о приједлогу одбране да се „делегира“ други суд, ови приговори су без основа. Овдје треба цијенити да је суд испоштовао законом прописан поступак изузећа, дао разлоге које прихвата и овај суд као основане, а да ЗОП РС не прописује установу „делегације“ другог суда, као што то жалба погрешно сматра.

Супротно жалбеним приговорима суд је браниоцу дао довољно времена за изношење завршне ријечи, а с обзиром на сложеност предмета, обим процесне грађе и фазу поступка. Одбијање да му се претрес одгоди за десет дана ради давања завршне ријечи, код оваквог стања ствари и разлога што има заказано друго суђење, није довело до повреде права окривљеног на његову одбрану, а и сам окривљени је дао своју завршну ријеч последице браниоца.

Дакле, у поступку нису почињене битне повреде прекршајног поступка, све одлучне чињенице су потпуно и правилно утврђене, а на овакво стање правилно је примијењен и материјални пропис, тако да жалбени приговори остају без основа.

С обзиром на изложено ваљало је на основу члана 214. став 1. тачка 2. ЗОП РС одлучити као у изреци овог рјешења

Записничар
Софија Рибич

Предсједник вијећа
Обрен Бужанин

Тачност отправка овјерава
руководилац судске писарнице
Амила Подрашчић